

จากบรรณาธิการ

วารสารปาริชาติฉบับนี้เป็นหน้าที่ของคณะมนุษยศาสตร์ เนื้อหาที่น่าสนใจจึงสรรเอาเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมนุษยศาสตร์โดยตรง

หัวใจของมนุษยศาสตร์อยู่ที่ความรู้ความเข้าใจในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ซึ่งแสดงออกให้เห็นในรูปพฤติกรรม ความคิด ความเชื่อ และผลงานต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลงานทางภาษาและศิลปกรรม แต่เมื่อเป็น “ศาสตร์” ย่อมต้องมีแนวคิด ทฤษฎี หรือระเบียบวิธีศึกษามานวอยู่ด้วยเสมอ วารสารฉบับนี้จึงเสนอเรื่องราวทั้ง 2 ส่วนประสมประสานกันไป

มองจากชุมชนใกล้ ๆ มศว ภาคใต้ เมืองพัทลุงมีสิ่งน่าสนใจอยู่มาก เรื่องหนึ่งคือ “พราหมณ์” ซึ่งเคยมีบทบาทค่อนข้างสูง แต่ทุกวันนี้ถูกกลายกลืนเหลือผู้ครองเพศเพียง 4 คน อาจารย์ปรามินทร์ อินทรักษา ทายาทพราหมณ์คนหนึ่งจึงเรียบเรียงเรื่องราวของ พราหมณ์พัทลุง มาเล่าสู่กัน กว้างออกไปอีกนิดรอบ ๆ ลุ่มทะเลสาบสงขลา มีมรดกทางความเชื่อปรากฏสืบเนื่องยาวนาน ส่วนหนึ่งถูกจดจารไว้ในวรรณกรรม “บุค” อีกส่วนหนึ่งอยู่ในความทรงจำ เป็นมุขปาฐะ รศ.อุดม หนูทอง แลเห็นว่า ความเชื่อที่ปรากฏในวรรณกรรมก็คือความเชื่อในวิถีชีวิตของผู้คนทุกวันนี้ จึงเขียนไว้เพื่อจะได้รู้จักชาวบ้านในพื้นที่นี้มากขึ้น ไกลออกไปอีก อาจารย์นุรักษ์ สานและ เขียนถึงสตรีมลายูในด้านบทบาทและสถานภาพ โดยมองจากเพลงกล่อมลูก สาระที่ได้ทำให้เข้าใจฐานะ ภาวะของคนเป็นแม่และความเป็นผู้หญิงมลายูได้มากทีเดียว ไกลออกไปนอกผืนแผ่นดินไทย คนตระกูลไทหรือไตอาศัยกระจายอยู่ทั่วไป ตั้งแต่จีนตอนใต้ เวียดนาม พม่า อินเดีย เป็นต้น แล้ววันหนึ่ง นักวิชาการที่ศึกษาเรื่องไท จากต่างแดนก็ได้มีโอกาสมาพบไทยในประเทศไทย จึงมีอะไรดี ๆ ที่น่าศึกษา ดร.สืบพงศ์ ธรรมชาติ ไทยคนหนึ่งที่มีส่วนได้ไปรับรู้ จึงบันทึกเอาไว้ ดร.ฉันทัส ทองช่วย ไปสอนภาษาไทยในญี่ปุ่นเสีย 2 ปี กลับมาพร้อมกับข้อเขียนเรื่อง จากญี่ปุ่นสู่อาทิตย์อุทัย ท่านเป็นนักภาษา จึงหนีไม่พ้นต้องให้ความรู้และตั้งข้อสังเกตในแง่ภาษา.. ดร.ฉันทัส กลับมา รศ.ปรีชา ทิจินพงศ์ ไปแทน ก่อนไปได้ฝากบทความเรื่อง ความสุขกับการแสวงหาที่ท้าทาย ให้ได้อ่าน ได้คิดเรื่องชีวิต ว่าอะไรคือความสุขที่แสวงหา ตามประธานกวีวิจารณ์ ผศ.บุรฉัตร บุญสนิท ได้รื้อเอาหนังสือรุ่นเก่า ความพยายาม มาพินิจเรื่องผู้หญิงและสังคม นับเป็นอีกครั้งหนึ่งที่ทำให้ทรงตะกึกเกี่ยวกับความพยายามแตกกว้างออก อาจารย์ศิริรัตน์ สันประจักษ์ผล จากโรงเรียนมัธยมมาอยู่มหาวิทยาลัย ความผูกพันกับเด็กยังมีอย่างลึกซึ้ง จึงเขียนเรื่อง อ่านหนังสือให้เด็กฟัง เพิ่มพลังพัฒนาเด็ก มาฝากผู้ห่วงใยเด็กทุกคน เมื่อพูดเรื่องคำผวน เขาว่าเป็นเรื่องของคนอารมณ์สำรวล แต่อาจารย์สนธิ บุญฤทธิ์ ซึ่งหายใจเป็นคำผวน นำเรื่องนี้มาเขียนแบบวิชาการ จะว่าเป็นวิจยย่อย ๆ ก็ไม่ผิด พูดถึงงานวิจัย ในฉบับนี้ขอนำเอาสรุปย่อเรื่อง การศึกษาร้อยกรองประเภทกลอนในแง่วรรณศิลป์และกิตติศิลป์ไทย ของ อาจารย์ยมโดย เพ็งพงศานักร้องฆ้องทองคำพระราชทาน ผู้หลงใหลในการขับร้องเพลงไทยมาให้ได้อ่านกัน สุดท้ายยังเป็นเรื่องขับร่ำทำเพลง รศ.ณรงค์ชัย ปิฎกรัตน์ ผู้คร่ำหวอดอยู่กับดนตรีไทย และร่ำเรียนมาทางมานุษยวิทยาดนตรี ได้เขียนเรื่อง มานุษยวิทยาดนตรี ให้ได้รับรู้กันว่าเป็นมาอย่างไร

เรื่องทั้งหมดนี้ทำให้วารสารฉบับนี้มีหลากหลายเนื้อหา เพิ่มคุณค่าทั้งทางปัญญาและความคิดได้ตามสมควร ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาให้คำวิจารณ์วารสารปาริชาติ “มนุษยศาสตร์” ฉบับแรก แล้วรอพบกันในฉบับต่อไป

รศ. อุดม หนูทอง
บรรณาธิการ